

Mødet den 28. Septbr. 1916.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Mikkelsen.

1. (J. Nr. 358—1916). Indsitlling fra Havneudvalget om, at det maa overdrages Lønudvalget at søge **en mellem Hustømrernes Fagforening og Havnen opstaaet Lønstrid** bilagt. (Se A, Side 204).

J a k o b J e n s e n mente, at Fejlen hovedsagelig laa i Lønoverenskomstens Bestemmelse om, at Tømrerne ved specielle Arbejder havde Ret til at forhandle med Havnen om en højere Løn. I Henhold til denne Bestemmelse havde Havneudvalget paalagt Havneingeniøren at forhandle med Tømrerne for at finde en Form, hvorefter Arbejdet kunde gaa fredeligt. Udvalget var klar over, at der maatte gives noget ekstra for Vandbygningsarbejde, men at betale de faa Mennesker den ene Dag for Vandbygningsarbejde og den anden for andet Arbejde vilde blive til stort Besvær for Administrationen og til Ubehagelighed for Arbejderne, og traf det sig saa, at der snart var faste Arbejdere ved Vandbygningsarbejde og løse Arbejdere paa Land, og snart omvendt, vilde der blive stadig Utilfredshed paa Arbejdspladsen. Man kom da til det Punkt, at Tømrerne mente det bedst at nægte at høre under Overenskomsten, hvilken Udgang maaske ogsaa vilde være den heldigste for

Havnen. Havneudvalget var altsaa klar over, at det maatte betale noget mere for Vandbygningsarbejde. Antagelig kunde Lønudvalget enes med Tømrerne om, at de fik en noget højere ensartet Løn hele Aaret igennem. Saa vilde Tømrerne ogsaa kunne være i Fred for Entreprenørerne, der vist havde lagt noget Pres paa Fagforeningen. Taleren troede at have mærket, at Fagforeningen kunde gaa ind paa et Forslag i den af ham antydede Retning. Det væsentlige var, at Byraadet ordnede sine Sager saaledes, at det ikke den ene Dag kom i Strid med det, det havde lavet den forrige Dag. Derfor var det rigtigst, at den Slags Forhandlinger førtes af samme Udvalg. Sluttelig vilde Taleren henlede Lønudvalgets Opmærksomhed paa, at private Tømrere om Vinteren kun have en Arbejdstid af 7 Timer daglig, medens Havnens Tømrere arbejdede 8 Timer hver Dag Aaret igennem. Det vilde være heldigt, om Udvalget kunde faa det ordnet saaledes, at den Time ikke skulde regnes for Overarbejde, for saa kom Havnen i Konflikt med de andre Arbejdere.

Møller udtalte, at Lønudvalget ikke var uvilligt til at optage Forhandlingen, men at Havneudvalget sikkert vilde egne sig bedre dertil, da det havde Havneingeniøren med og kendte Folkene. Naar Tømrerne erklærede, at de intet havde med Overenskomsten at gøre, var Sagen i Virkeligheden Lønudvalget uvedkommende. Den første halve Snedage havde Taleren i hvert Fald ikke Tid til at optage Forhandlingen.

Christensen mente, at Havnen ligesaavel som Belysningsvæsenet maatte kunne træffe en Ordning med sine Arbejdere angaaende Specialarbejder. Timelønnen maatte være 68 Øre i Kommunen og maatte ikke sættes op for Havnens

Arbejdere alene, saa Tømrerne maatte finde sig i denne Timeløn, men med Tilføjelse af nogle Øre for Vandbygningsvæsen. Dersom Havneudvalget havde budt noget i den Retning, vilde Tømrerne nok været gaaet med. Kommunens Arbejdstid af 8 Timer maatte gælde for Tømrerne lige saa vel som for de andre kommunale Arbejdere. Taleren skulde intet have imod, at Lønudvalget overtog Forhandlingerne med Tømrerne, men Havneudvalget maatte saa finde sig i den Ordning, Lønudvalget maatte træffe.

J a k o b J e n s e n ansaa det for Lønudvalgets Pligt at gøre alle Lønforhold færdige, hvad Udvalget ikke havde gjort for Tømrerens Vedkommende. Skulde Havneudvalget selv ordne denne Sag, vilde det sikkert snart lade sig gøre, men de andre Udvalg maatte saa tage, hvad der kunde følge. Taleren henstillede til Lønudvalget snarest muligt at behandle Sagen.

M ø l l e r vilde være bortrejst de første Dage. Naar Hr. Jakob Jensen mente, at Lønudvalget ikke havde gjort sit Arbejde færdigt, kunde man med samme Ret sige, at Havneudvalget ikke havde administreret saa godt, som det burde.

J a k o b J e n s e n hævdede, at naar Tømrerne ikke vilde erkende at have med Overenskomsten at gøre, maatte Forhandlingerne om denne været ført mindre godt.

C h r i s t e n s e n troede, at hele Forviklingen i nogen Grad skyldtes Uvillie fra Havneudvalgets Side.

F o r m a n d e n maatte dog erindre om, at det var Lønudvalget, der havde sat Havneudvalget paa den fremskudte Plads.

S a m u e l s e n havde Erfaring for, at Havningeniøren var noget vanskelig at forhandle med,

men Havneudvalget var dog ikke ganske uden Skyld, da det ikke kunde overlade det hele til Ingeniøren.

Sagen henvistes til Lønudvalget.

2. (J. Nr. 82—1916). Til en ledig **Politibetjentplads** var af Politimesteren indstillet følgende:

1. Portør N. K. Kristiansen, Odder.
2. Korporal R. Kristensen Brøndum, Roskilde.
3. Korporal P. M. K. Christensen, Viborg.
4. Lagerarbejder N. P. Mikkelsen, Aarhus.
5. Landmand P. Andersen Brøste, Floes.
6. Møllersvend P. A. Svendsen, Aarhus.
7. Tømrer C. Madsen, Randers.
8. Barber J. Jensen Leth, Aarhus.
9. Arbmd. R. Lassen, Aarhus.
10. Fhv. Sømand L. Chr. Dam, Aarhus.
11. Tømrer T. Pedersen, Uldum.
12. Nattevagt A. M. Nielsen, København.
13. Bryggeriarbejder S. P. Simonsen, Aarhus.

N. P. Mikkelsen valgtes.

3. (J. Nr. 323—1916). Indstilling fra Vandværksudvalget angaaende **Besættelse af Pladsen som Vandværksbestyrer.**

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at vælge Assistent Hansen, der havde været paa Vandværket i 14 Aar, og som var varmt anbefalet af Stadsingeniøren.

C h r i s t e n s e n skulde indrømme, at Hansen var en udmærket Assistent, men var overbevist om, at han langt fra vilde være Bestyrerpladsen voksen. Dersom Hansen blev valgt, vilde man faktisk ingen Bestyrer have derude, men det var maaske ogsaa Stadsingeniørens Mening, idet Stadsingeniøren vist selv vilde lede det hele. Hansen havde med stort Besvær faaet sin Eksamen, men manglede fuldstændig Initiativ og Evne til at være

ledende. Taleren anbefalede at vælge Konstruktor Pedersen ved Gasværket. Pedersen havde været en Aarrække ved Belysningsvæsenet, var Lærer ved Teknisk Skole, havde sine Eksaminer i Orden og var i det hele fuldt kvalificeret til Pladsen.

M i k a e l J o h a n s e n vilde tilbagevise den grimme Insinuation mod Stadsingeniøren, at denne ikke skulde ønske den bedste Mand til Pladsen. Der maatte vist være en anden Grund end den anførte til Hr. Christensens Insinuation.

C h r i s t e n s e n maatte bede Hr. Mikael Johansen oplyse, hvilken anden Grund der kunde være til Talerens Udtalelser. Taleren kendte kun een Grund, nemlig Interesse i at faa den bedste Mand til Vandværket.

H. P. Hansen valgtes.

4. (J. Nr. 344—1916). Af Fattigudvalget var følgende indstillet til **Pladsen som Forvalter og Arbejdsmester ved Fattiggaarden:**

Inspektionsbetjent Jul. Jacobsen, Aarhus.

Fattiggaardsbestyrer Chr. Jensen, Herning.

Lagerekspedient Jens Jeppesen, Aarhus.

Forpagter, fhv. Fattiggaardsbestyrer R. N. Laur-
sen, Odder.

Undersøger Erik Nielsen, Aarhus.

Fattiggaardsbestyrer J. H. Nielsen, Graulev.

Arbmd. Søren Nielsen, Aarhus.

C a r l L a u r s e n oplyste, at der var 89 Ansøgere, hvoraf Udvalget havde indstillet 7, nemlig 4 fra Aarhus og 3 andet Steds fra. Af de 4 fra Aarhus var de 2 allerede i Kommunens Tjeneste. Disse to, nemlig Inspektionsbetjent Jacobsen og Undersøger Erik Nielsen, havde Udvalget særlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og dets Flertal havde samlet sig om Jacobsen og indstillede ham til Pladsen. Jacobsen var en høj, kraftig og

rolig Mand, der, da han havde været ved Politiet i 13 Aar, vidste, hvorledes den Slags Folk skulde behandles, som Fattiggaardsforvalteren havde med at gøre.

K j e l d S ø r e n s e n anbefalede Erik Nielsen. Jacobsen var vel en udmærket Mand, men Erik Nielsen burde dog foretrækkes. Erik Nielsen gjorde et udmærket Arbejde som Undersøger og burde absolut forfremmes, naar der var Lejlighed dertil.

C a r l L a u r s e n kunde i det væsentlige tiltræde Hr. Kjeld Sørensens Udtalelser om Erik Nielsen. Man fik næppe saa god en Undersøger som Erik Nielsen, men Jacobsen var dog en mere betydelig Person og havde ogsaa større Anciennitet.

K j e l d S ø r e n s e n syntes, at Erik Nielsen, fordi han var Haandværker, vilde passe godt til Forvalterpladsen.

F o r m a n d e n bemærkede, at Byraadets valgte Medlemmer maatte kunne indse, at det var en meget uheldig Maade, der blev anvendt ved Valg af Funktionærer. Taleren vilde nu tage under nøje Overvejelse fremtidig at lade være med at stemme, idet han fandt det urigtigt, at Valget i Virkeligheden var overladt til Embedsmanden.

Erik Nielsen valgtes ved Lodtrækning.

5. (J. Nr. 251—1916). Meddelelse fra Brolægningsudvalget om Resultatet af **Forhandlingerne med Entreprenørerne for Dagrenovationskørselen** om Forhøjelse af Entreprisesummerne.

M a g n u s N i e l s e n erindrede om, at Byrådet havde givet Udvalget Bemyndigelse til at forhandle med Entreprenørerne om en højere Betaling. Udvalget var imidlertid blevet pure afvist, idet Entreprenørerne fastholdt deres Krav og vilde fratræde til 1ste November. Udvalget maatte saa

efter Byraadets Vedtagelse udskrive ny Lictation, men forinden reviderede det de gamle Konditioner og sendte dem til Sundhedskommissionen, der foretog nogle mindre Ændringer i dem, som Udvalget kunde akceptere. Da Tiden var løbet fra Udvalget, og Sagen skulde være i Orden til 1. November, havde Udvalget tilladt sig at udbyde Entrepriserne. Naar Fristen var udløbet, skulde der fremkomme Indstilling til Byraadet om Arbejdets Bortgivelse. Den væsentligste Ændring var, at Byen blev delt i 7 Distrikter i Stedet for i 4. Ved denne Ordning vilde det blive lettere for mindre Vognmænd at give Tilbud.

Betingelserne godkendtes.

6. (J. Nr. 355—1916). Indstilling fra Kirkegaardsbestyrelsen om, at der gives **Tilladelse til, at Datteren at Oberstløjtnant Dalgas i sin Tid nedlægges i Forældrenes Begravelsesplads paa Nordre Kirkegaard** samt om, at Vederlaget for Gravstedets Vedligeholdelse til 31. Dec 1994 fastsættes til 1000 Kr.

Formanden forelagde Indstillingen, idet han oplyste, at man ikke fuldt ud havde kunnet imødekomme Andragendet, hvori der ogsaa søgtes om Tilladelse til at nedlægge endnu et Medlem af Familien i Gravstedet.

N. J o h. L a u r s e n forstod ikke, hvorledes man beregnede Vederlaget for Gravstedets Vedligeholdelse, idet det jo saa ud til, at Renterne af Summen var tilstrækkelig til Vedligeholdelsen, hvorfor Hovedsummen til sin Tid ubeskaaret tilfaldt Byen. Det retfærdigste vilde være, at den indbetalte Sum vilde være forbrugt, naar Tiden var udløbet.

Formanden skulde faa undersøgt, hvorledes Beregningen blev foretaget.

J a k o b J e n s e n gjorde opmærksom paa, at Jorden skulde købes flere Gange i den Periode Vedligeholdelsen skulde finde Sted. Disse Købesummer var vist medregnet i Beløbet.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at skulde Jorden købes, var der intet at sige til Ordningen, men at Jorden jo i nærværende Tilfælde var skænket.

M a r i a n e T h o m s e n fandt, at det var at give med den ene Haand og tage med den anden. Gravstedet var jo dog foræret bort for 100 Aar.

F o r m a n d e n skulde undersøge Sagen.

Det vedtoges at meddele den begærte Tilladelse, medens Spørgsmaalet om Betalingen udsattes.

7. (J. Nr. 276—1916). Til fornyet Erklæring forelaa Lærerinde Frk. E. Jensens Ansøgning om **Afsked paa Grund af Sygdom.**

N. J o h. L a u r s e n meddelte, at Skolekommissionen vedblivende anbefalede Frk. Jensen til Afsked, idet den ikke troede paa, at hun nogensinde vilde komme sig.

Skolekommissionens Erklæring tiltraadtes.

8. (J. Nr. 321—1916). Forespørgsel fra Skoleudvalget om, hvorvidt **Skolebetjenten ved Marselisborg Skole, J. P. S. Scheiby**, kan komme ind under Kommunens Pensionsreglement paa de samme Betingelser som de øvrige Skolebetjente ved Kommunens Skoler.

Fra Budgetudvalget forelaa Indstilling om, at Scheiby paa de sædvanlige Betingelser kan optages uder Pensionsreglementet.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 332—1916). Andragende fra pens. Politibetjent Laurits Jensen om **Forhøjelse af den ham tilstaaede Pension.**

Andragendet var ikke anbefalet af Budgetudvalget.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 360—1916). Andragende om en mindre **Ændring i den mellem Landbrugskandidat Jespersen og Kommunen oprettede Købekontrakt angaaende »Louisenhøj«.**

Formanden oplyste, at man vilde have Tilladelse til at tage $4\frac{3}{4}$ % Rente af 1. Prioritet i Stedet for kun $4\frac{1}{2}$ %, saaledes som Kontrakten lød paa. Den Smule Forringelse af Kommunens Pant havde antagelig ingen noget imod at gaa med til. Budgetudvalget indstillede derfor at meddele Tilladelsen.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 24⁵—1916). Andragende fra Løjtnant af Reserven Karl Kristian Bjørndahl Bøstrup om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Udsattes.

12. Andragende om dansk **Indfødsret** fra:

- a. (J. Nr. 15¹³—1916). Landvæsenselev Uffe Siegfried Hansen
- b. (J. Nr. 15¹²—1916). Former Jens Johansen Hansen.
- c. (J. Nr. 15¹⁴—1916). Arbmd. Gustaf Fritiof Frederiksson.
- d. (J. Nr. 15¹⁵—1916). Havnearbejder Peter Petersen Lund.

Anbefaledes.

13. (J. Nr. 26⁴—1916). Andragende fra Anders Andersen Brandt og Hustru Karoline Nielsen Brandt om **Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

14. (J. Nr. 12¹⁵—1916). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.
